

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 8. decembra 2022*

„Predhodno odločanje – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Uredba (EU) 2016/679 – Členi 2, 4 in 6 – Uporaba Uredbe 2016/679 – Pojem ‚zakonit interes‘ – Pojem ‚naloga v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti‘ – Direktiva (EU) 2016/680 – Členi 1, 3, 4, 6 in 9 – Zakonitost obdelave osebnih podatkov, zbranih v okviru kazenske preiskave – Poznejša obdelava podatkov v zvezi z domnevno žrtvijo kaznivega dejanja za namene začetka obtožnega postopka proti njej – Pojem ‚namen, ki ni namen, za katerega so bili podatki zbrani‘ – Podatki, ki jih je državno tožilstvo države članice uporabilo za svojo obrambo v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti države“

V zadevi C-180/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Administrativen sad – Blagoevgrad (upravno sodišče v Blagoevgradu, Bolgarija) z odločbo z dne 19. marca 2021, ki je na Sodišče prispela 23. marca 2021, v postopku

VS

proti

Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben svet,

ob udeležbi

Teritorialno oddeljenje – Petrich kam Rayonna prokuratura – Blagoevgrad,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, D. Gratsias (poročevalec), M. Ilešič, I. Jarukaitis in Z. Csehi, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

* Jezik postopka: bolgarščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za VS V. Harizanova,
- za Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben svet S. Mulyachka,
- za bolgarsko vlado M. Georgieva in T. Mitova, agentki,
- za češko vlado O. Serdula, M. Smolek in J. Vlácil, agenti,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in J. M. Hoogveld, agenta,
- za Evropsko komisijo H. Kranenborg in I. Zaloguín, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 19. maja 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(1) Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL 2016, L 119, str. 89) ter na razlago Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1, v nadaljevanju: SUVP), zlasti njenega člena 6(1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med VS in Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben svet (inšpektor inšpektorata višjega sodnega sveta, Bolgarija) (v nadaljevanju: IVSS) glede zakonitosti obdelave osebnih podatkov, ki se nanašajo na to osebo, s strani okrožnega državnega tožilstva v Petriču (Bolgarija).

Pravni okvir

Pravo Unije

SUVP

3 V uvodnih izjavah 19, 45 in 47 SUVP je navedeno:

„(19) [...] Države članice lahko pristojnim organom v smislu Direktive [2016/680] zaupajo naloge, ki se ne izvajajo nujno za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, tako da obdelava osebnih podatkov za te druge namene, kolikor spada na področje uporabe prava Unije, spada na področje uporabe te uredbe.

[...]

[...]

(45) Kadar [...] je obdelava potrebna za izvajanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, bi morala imeti obdelava podlago v pravu Unije ali pravu države članice. Ta uredba ne zahteva posebnega zakona za vsako posamezno obdelavo. Zadosten je lahko zakon, ki je podlaga za več dejanj obdelave, ki temeljijo na pravni obveznosti, ki velja za upravljavca, ali za primere, ko je obdelava potrebna za izvajanje naloge v javnem interesu ali izvrševanje javne oblasti. [...]

[...]

(47) Zakoniti interesi upravljavca, tudi upravljavca, ki se mu osebni podatki lahko razkrijejo, ali tretje osebe lahko predstavljajo pravno podlago za obdelavo, če ne prevladajo interesi ali temeljne pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, pri čemer se upoštevajo razumna pričakovanja posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, glede na njihovo razmerje do upravljavca. [...] Glede na to, da mora zakonodajalec z zakonom določiti pravno podlago za obdelavo osebnih podatkov s strani javnih organov, ta pravna podlaga ne bi smela veljati za obdelavo s strani javnih organov pri izvajanju njihovih nalog. [...]“

4 Člen 2 SUVP, naslovljen „Področje uporabe“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Ta uredba se uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki se v celoti ali delno izvaja z avtomatiziranimi sredstvi, in za obdelavo osebnih podatkov, ki so del zbirke ali so namenjeni oblikovanju dela zbirke, ki se ne izvaja z avtomatiziranimi sredstvi.

2. Ta uredba se ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov:

(a) v okviru dejavnosti zunaj področja uporabe prava Unije;

[...]

(d) s strani pristojnih organov za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem.“

5 Člen 4 SUVVP, naslovljen „Opredelitev pojmov“, določa:

„V tej uredbi:

(1) ‚osebni podatki‘ pomeni katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom (v nadaljnjem besedilu: posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki); določljiv posameznik je tisti, ki ga je mogoče neposredno ali posredno določiti, zlasti z navedbo identifikatorja, kot je ime, identifikacijska številka, podatki o lokaciji, spletni identifikator, ali z navedbo enega ali več dejavnikov, ki so značilni za fizično, fiziološko, genetsko, duševno, gospodarsko, kulturno ali družbeno identiteto tega posameznika;

(2) ‚obdelava‘ pomeni vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki ali nizi osebnih podatkov z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih, kot je zbiranje, beleženje, urejanje, strukturiranje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklic, vpogled, uporaba, razkritje s posredovanjem, razširjanje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, omejevanje, izbris ali uničenje;

[...]

(7) ‚upravljavec‘ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali drugo telo, ki samo ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave; kadar namene in sredstva obdelave določa pravo Unije ali pravo države članice, se lahko upravljavec ali posebna merila za njegovo imenovanje določijo s pravom Unije ali pravom države članice;

[...]“

6 Člen 5 SUVVP, naslovljen „Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov“, v odstavku 1 določa:

„Osebni podatki morajo biti:

[...]

(b) zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni [...] (‚omejitev namena‘);

(c) ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za namene, za katere se obdelujejo (‚najmanjši obseg podatkov‘);

[...]“

7 Člen 6 SUVVP, naslovljen „Zakonitost obdelave“, določa:

„1. Obdelava je zakonita le in kolikor je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

[...]

(c) obdelava je potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca;

[...]

(e) obdelava je potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu;

(f) obdelava je potrebna zaradi zakonitih interesov, za katere si prizadeva upravljavec ali tretja oseba, razen kadar nad takimi interesi prevladajo interesi ali temeljne pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ki zahtevajo varstvo osebnih podatkov [...]

Točka (f) prvega pododstavka se ne uporablja za obdelavo s strani javnih organov pri opravljanju njihovih nalog.

[...]

3. Podlaga za obdelavo iz točk (c) in (e) odstavka 1 je določena v skladu s:

(a) pravom Unije; ali

(b) pravom države članice, ki velja za upravljavca.

Namen obdelave se določi v navedeni pravni podlagi ali pa je v primeru obdelave iz točke (e) odstavka 1 potreben za opravljanje naloge, ki se izvaja v javnem interesu, ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu. [...]"

8 Člen 21 SUVP, naslovljen „Pravica do ugovora“, v odstavku 1 določa:

„Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima na podlagi razlogov, povezanih z njegovim posebnim položajem, pravico, da kadar koli ugovarja obdelavi osebnih podatkov v zvezi z njim, ki temelji na točki (e) ali (f) člena 6(1)[...]. Upravljavec preneha obdelovati osebne podatke, razen če dokaže nujne legitimne razloge za obdelavo, ki prevladajo nad interesi, pravicami in svoboščinami posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali za uveljavljanje, izvajanje ali obrambo pravnih zahtevkov.“

9 Člen 23 SUVP, naslovljen „Omejitve“, v odstavku 1 določa, da lahko pravo Unije ali pravo države članice, ki velja za upravljavca ali obdelovalca podatkov, z zakonodajnim ukrepom omeji obseg obveznosti in pravic iz členov od 12 do 22, kadar taka omejitev spoštuje bistvo temeljnih pravic in svoboščin ter je potreben in sorazmeren ukrep v demokratični družbi za zagotavljanje med drugim nekaterih pomembnih ciljev v splošnem javnem interesu Unije ali države članice.

Direktiva 2016/680

10 V uvodnih izjavah od 8 do 12, 27 in 29 Direktive 2016/680 je navedeno:

„(8) V členu 16(2) PDEU je navedeno, da Evropski parlament in Svet [Evropske unije] določita pravila o varstvu fizičnih oseb pri obdelavi osebnih podatkov ter pravila o prostem pretoku osebnih podatkov.“

- (9) Na podlagi tega so v [SUVP] določena splošna pravila o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o zagotovitvi prostega pretoka osebnih podatkov v Uniji.
- (10) V izjavi št. 21 o varstvu osebnih podatkov na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja, ki je priložena Sklepni listini medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, je konferenca potrdila, da bi lahko bili zaradi posebne narave pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja na teh področjih potrebni posebni predpisi o varstvu osebnih podatkov in o prostem pretoku osebnih podatkov na podlagi člena 16 PDEU.
- (11) Zato je primerno, da ta področja ureja direktiva, v kateri so določena posebna pravila o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, ob upoštevanju posebnih lastnosti teh dejavnosti. Ti pristojni organi lahko vključujejo ne le javne organe, kot so pravosodni organi, policija ali drugi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, temveč tudi vse druge organe ali subjekte, ki v skladu z zakonodajo države članice izvajajo javno oblast in javna pooblastila za namene te direktive. Kadar takšen organ ali subjekt obdeluje osebne podatke za namene, ki so drugačni od namenov iz te direktive, se uporablja [SUVP]. [SUVP] se torej uporablja v primerih, ko organ ali subjekt zbira osebne podatke za druge namene in jih dodatno obdeluje, ker jih k temu zavezujejo pravne obveznosti. [...]
- (12) Pri dejavnostih, ki jih izvaja policija ali drug organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, je glavni poudarek na preprečevanju, preiskovanju, odkrivanju ali pregonu kaznivih dejanj, vključujejo pa tudi policijske dejavnosti v primerih, ko še ni jasno, ali gre za kaznivo dejanje ali ne. [...] Države članice lahko pristojnim organom zaupajo druge naloge, ki se ne izvajajo nujno za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, tako da obdelava osebnih podatkov za te druge namene, kolikor spada v področje uporabe prava Unije, spada v področje uporabe [SUVP].
- [...]
- (27) Zaradi preprečevanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj morajo pristojni organi osebne podatke, zbrane v okviru preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona posebnih kaznivih dejanj, obdelovati zunaj tega okvira, da bi lahko pridobili vpogled v kriminalne dejavnosti ter odkrivali povezave med različnimi odkritimi kaznivimi dejanji.
- [...]
- (29) Osebne podatke bi bilo treba zbirati za določene, izrecne in zakonite namene v okviru področja uporabe te direktive ter jih ne bi smeli obdelovati za namene, ki so nezdružljivi z nameni preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem. Če osebne podatke obdeluje isti ali drugi upravljavec za namene v okviru področja uporabe te direktive, ki so drugačni od namenov, za katere so bili zbrani, bi morala taka obdelava biti dovoljena, pod pogojem, da je ta obdelava v skladu z veljavnimi pravnimi določbami ter je za zadevni drugi namen potrebna in z njim sorazmerna.“

- 11 Člen 1 te direktive, naslovljen „Predmet urejanja in cilji“, v odstavku 1 določa:
- „V tej direktivi so določena pravila o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem.“
- 12 Opredelitvi izrazov „osebni podatki“ in „obdelava“, ki sta vsebovana v odstavkih 1 in 2 člena 3 navedene direktive, naslovljenega „Opredelitev pojmov“, prevzemata opredelitvi iz točk 1 in 2 člena 4 SUVP.
- 13 Člen 3(7)(a) in (8) Direktive 2016/680 določa:
- „V tej direktivi:
- [...]
7. ‚pristojni organ‘ pomeni:
- (a) kateri koli javni organ, ki je pristojen za preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj ali izvrševanje kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, [...]
- [...]
8. ‚upravljavec‘ pomeni pristojni organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov; kadar namene in sredstva takšne obdelave določa pravo Unije ali države članice, se lahko upravljavec ali posebna merila za njegovo imenovanje določijo s pravom Unije ali države članice“.
- 14 Člen 4 Direktive 2016/680, naslovljen „Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov“, v odstavku 1 določa:
- „Države članice zagotovijo, da s[o] osebni podatki:
- [...]
- (b) [...] zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter da se ne obdelujejo na način, ki je nezdržljiv s temi nameni;
- (c) [...] ustrezni, relevantni in ne prekomerni glede na namene, za katere se obdelujejo;
- [...]“

15 Člen 4(2) Direktive 2016/680 določa:

„Obdelava s strani istega ali drugega upravljavca za kateregakoli od namenov iz člena 1(1), ki ni namen, za katerega so bili podatki zbrani, je dovoljena, če:

- (a) je upravljavec pooblaščen za obdelavo teh osebnih podatkov za takšen namen v skladu s pravom Unije ali države članice in
- (b) je obdelava potrebna in sorazmerna s takšnim drugim namenom v skladu s pravom Unije ali države članice.“

16 Člen 6 Direktive 2016/680, naslovljen „Razlikovanje med različnimi kategorijami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki“, določa:

„Države članice določijo, da upravljavec kadar je to ustrezno in v največji možni meri jasno razlikuje med osebnimi podatki različnih kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot so:

- (a) osebe, v zvezi s katerimi obstaja utemeljen sum, da so storile kaznivo dejanje ali ga nameravajo storiti;
- (b) osebe, ki so bile obsojene za kaznivo dejanje;
- (c) žrtve kaznivega dejanja ali osebe, v zvezi s katerimi zaradi nekaterih dejstev obstajajo razlogi za domnevo, da bi lahko postale žrtve kaznivega dejanja, [...]

[...]“

17 Člen 9 Direktive 2016/680, naslovljen „Posebni pogoji za obdelavo“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Osebni podatki, ki jih pristojni organi zbirajo za namene iz člena 1(1), se ne obdelujejo za druge namene kot za namene iz člena 1(1), razen če takšno obdelavo dovoljuje pravo Unije ali države članice. Kadar se osebni podatki obdelujejo v druge namene, se uporablja [SUVP], razen če se obdelava izvaja v okviru dejavnosti, ki ne spadajo na področje uporabe prava Unije.

2. Kadar so pristojni organi na podlagi prava držav članic pooblaščen za opravljanje nalog, ki so drugačne od tistih, ki se izvajajo za namene iz člena 1(1), se za obdelavo podatkov za takšne namene uporablja [SUVP], [...] razen če se obdelava izvaja v okviru dejavnosti, ki ne spada v področje uporabe prava Unije.“

Bolgarsko pravo

Ustava Republike Bolgarije

18 Člen 127 ustave Republike Bolgarije določa:

„Državno tožilstvo skrbi za spoštovanje zakonov tako:

- 1. usmerja preiskavo in nadzoruje zakonitost njenega poteka;

2. lahko izvede preiskavo;

3. odgovornost za kazniva dejanja pripiše osebam, ki so jih storile, in zastopa kazenske obtožbe v zadevah v zvezi s kaznivimi dejanji, ki se preganjajo po uradni dolžnosti.

[...]“

ZZLD

- 19 Zakon za zaščito na lichnite danni (zakon o varstvu osebnih podatkov) (DV št. 1 z dne 4. januarja 2002, v nadaljevanju: ZZLD) je, kot je določeno v njegovem členu 1, namenjen varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jo ureja SUVP, in pri obdelavi teh podatkov s strani pristojnih organov za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in javnemu redu ter njihovim preprečevanjem.
- 20 V skladu s členom 17(1) ZZLD IVSS zagotavlja nadzor in spoštovanje SUVP, ZZLD in aktov na področju varstva osebnih podatkov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo med drugim državno tožilstvo in preiskovalni organi pri opravljanju svojih nalog, ki jih imajo kot pravosodni organi, za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij. Člen 38b ZZLD posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, v primeru kršitve njegovih pravic, med drugim s strani teh organov, podeljuje pravico do vložitve pravnega sredstva pri IVSS.
- 21 S členom 42(2) in (3), členom 45(2) in členom 47 ZZLD se izvajajo določbe člena 9(1) in (2), člena 4(2) oziroma člena 6 Direktive 2016/680.

Zakonik o kazenskem postopku

- 22 Člen 191 Nakazatelno-protsesualen kodeks (zakonik o kazenskem postopku) (DV št. 86 z dne 28. oktobra 2005) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, določa:
- „V zadevah v zvezi s kaznivimi dejanji, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, se izvede preiskovalni postopek.“
- 23 Člen 192 zakonika o kazenskem postopku v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, določa:
- „Preiskovalni postopek zajema preiskavo in dejanja državnega tožilca po zaključku preiskave.“

Zakonik o civilnem postopku

- 24 S členoma 8 in 9 Graždanski protsesualen kodeks (zakonik o civilnem postopku) (DV št. 59 z dne 20. julija 2007) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, se izvajata načeli kontradiktornosti oziroma enakosti orožij.
- 25 Člen 154 zakonika o civilnem postopku v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, naslovljen „Dokazno breme“, v odstavku 1 določa:
- „Vsaka stranka mora dokazati dejstva, na katera opira svoje predloge ali ugovore.“

Zakon za odgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi

- 26 Člen 2^b Zakon za odgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi (zakon o odgovornosti države in občin za povzročeno škodo) (DV št. 60 z dne 5. avgusta 1988) določa:

„1. Država odgovarja za škodo, ki je državljanom in pravnim osebam povzročena s kršitvijo pravice, da se zadeva obravnava in se o njej odloči v razumnem roku, kot določa člen 6(1) [Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu].

2. Pravna sredstva iz odstavka 1 se obravnavajo v skladu z zakonikom o civilnem postopku, pri čemer sodišče upošteva celotno trajanje in predmet postopka, njegovo kompleksnost v dejanskem in pravnem smislu, ravnanje strank in njihovih pooblaščenecv ali zakonitih zastopnikov, ravnanje drugih strank v postopku in pristojnih organov ter druga dejstva, ki so relevantna za pravilno rešitev spora.

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 27 Okrožno državno tožilstvo v Petriču je leta 2013 uvedlo preiskovalni postopek št. 252/2013 proti neznanemu storilcu zaradi storitve kaznivega dejanja iz člena 325(1) Nakazatelen Kodeks (kazenski zakonik) v povezavi s členom 20(2) tega zakonika v okviru incidenta, ki se je zgodil v nekem baru. Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari, VS, je v tem postopku sodelovala kot žrtev tega kaznivega dejanja.
- 28 Okrožno državno tožilstvo v Petriču je leta 2016 po več ovadbah, ki so se med drugim nanašale na VS, sestavilo več spisov, ki so vsebovali informacije v zvezi s to osebo, vendar ni začelo preiskovalnega postopka, ker ni bilo indicev o storitvi kaznivega dejanja.
- 29 Državni tožilec je leta 2018 v okviru preiskovalnega postopka št. 252/2013 vložil obtožni akt proti vsem osebam, ki so sodelovale pri incidentu, ki je bil predmet tega postopka, vključno z VS.
- 30 V okviru civilnega postopka je VS pri Okrazhen sad Blagoevgrad (regionalno sodišče v Blagoevgradu, Bolgarija) proti državnemu tožilstvu Republike Bolgarije vložil tožbo za povrnitev zatrjevané škode, nastale zaradi predolgega trajanja preiskovalnega postopka št. 252/2013. Državni tožilec okrožnega državnega tožilstva v Petriču, predstavnik državnega tožilstva, je na obravnavi 15. oktobra 2018 zaradi zagotavljanja obrambe navedenega tožilstva predlagal, naj se v okviru navedene tožbe odredi predložitev spisov, ki jih je to državno tožilstvo odprlo leta 2016 in ki so navedeni v točki 28 te sodbe. Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je ta državni tožilec tako nameraval dokazati, da zdravstvenih težav, ki jih zatrjuje tožeča stranka iz postopka v glavni stvari, ni bilo mogoče, kot je trdila, pripisati navedenemu preiskovalnemu postopku, temveč so jih povzročili pregledi, ki sta jih opravila policija in okrožno državno tožilstvo v Petriču v okviru navedenih spisov. Okrazhen sad Blagoevgrad (regionalno sodišče v Blagoevgradu) je na tej obravnavi navedenemu okrožnemu državnemu tožilstvu naložilo, naj predloži overjene kopije listin iz zadevnih spisov, kar je državni tožilec tega tožilstva storil.
- 31 VS je 12. marca 2020 pri IVSS vložil pravno sredstvo, s katerim je trdil, da je okrožno državno tožilstvo v Petriču kršilo določbe o varstvu osebnih podatkov. Na eni strani je s prvim razlogom trdil, da je to državno tožilstvo osebne podatke, ki se nanašajo nanj in ki so bili zbrani, ko je bil

obravnavan kot žrtev kaznivega dejanja, nezakonito uporabilo za namene kazenskega pregona proti njemu v okviru istega postopka in za ista dejanja. Na drugi strani je z drugim razlogom zatrjeval nezakonitost obdelave osebnih podatkov – zbranih v okviru spisov, navedenih v točki 28 te sodbe – s strani istega državnega tožilstva v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti, ki jo je vložil proti državnemu tožilstvu Republike Bolgarije. IVSS je z odločbo z dne 22. junija 2020 to pravno sredstvo zavrnil.

- 32 VS je 31. julija 2020 pri predložitvenem sodišču vložil tožbo zoper to odločbo, v kateri trdi, prvič, da je obdelava osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj, v okviru preiskovalnega postopka št. 252/2013 v nasprotju zlasti z načeli Direktive 2016/680 in, drugič, da se z obdelavo podatkov, zbranih v okviru spisov iz točke 28 te sodbe, potem ko se državno tožilstvo ni odločilo za začetek preiskovalnega postopka, kršijo načela SUVP.
- 33 Predložitveno sodišče ob upoštevanju sodne prakse Sodišča meni, da se spor o glavni stvari nanaša na obdelavo osebnih podatkov v okviru dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe SUVP in Direktive 2016/680, zato se sprašuje o omejitvah, ki jih pravo Unije določa glede poznejše obdelave osebnih podatkov, ki jih je upravljavec prvotno zbral za namene preiskovanja in odkrivanja kaznivega dejanja.
- 34 Natančneje, predložitveno sodišče se na eni strani sprašuje, ali v primeru, ko je državno tožilstvo Republike Bolgarije kot „pristojni organ“ v smislu člena 3(7)(a) Direktive 2016/680 in kot „upravljavec“ v smislu člena 3(8) te direktive za namene preiskovanja in odkrivanja kaznivega dejanja zbralo osebne podatke, ki se nanašajo na osebo, ki je bila v času tega zbiranja obravnavana kot žrtev navedenega kaznivega dejanja, poznejša obdelava teh podatkov s strani istega organa za namene preiganja te osebe ustreza namenu, ki spada na področje uporabe navedene direktive, ki pa ni tisti, za katerega so bili zadevni podatki zbrani, v smislu člena 4(2) te direktive.
- 35 Na drugi strani predložitveno sodišče ugotavlja, da ima sklicevanje na informacije v zvezi z VS, ki so vsebovane v spisih, ki jih je leta 2016 odprlo okrožno državno tožilstvo v Petriču, v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti, ki jo je vložila ta oseba, drugačen namen od tistega, zaradi katerega so bile te informacije zbrane, in poudarja, da v okviru te tožbe državno tožilstvo kot tožena stranka ne deluje za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj. Vendar se predložitveno sodišče sprašuje, ali zgolj to, da se pristojnemu civilnemu sodišču navede, da se navedeni spisi nanašajo na VS, in da se mu posredujejo vse te informacije ali njihov del, pomeni „obdelavo“ „osebnih podatkov“ v smislu člena 4, točki 1 in 2, SUVP, ki v skladu s členom 2(1) te uredbe spada na njeno področje uporabe.
- 36 Poleg tega predložitveno sodišče v bistvu meni, da gre v sporu o glavni stvari za vprašanje uskladitve med varstvom osebnih podatkov in pravicami stranke v sodnem postopku, kadar je te podatke zbrala ta stranka kot upravljavec v smislu člena 3(8) Direktive 2016/680, zlasti glede na člen 6(1), prvi pododstavek, točka (f), SUVP, ki se nanaša na potrebnost obdelave zaradi zakonitih interesov, za katere si ta upravljavec prizadeva.
- 37 Predložitveno sodišče namreč meni, da drugi razlogi, zaradi katerih se obdelava osebnih podatkov, ki spada na področje SUVP, šteje za zakonito in ki so navedeni v členu 6(1), prvi pododstavek, te uredbe, v okviru spora o glavni stvari niso upoštevni. Zlasti meni, da to, da državno tožilstvo pristojnemu sodišču posreduje informacije o kazenskih spisih, ki jih je odprlo, zato da bi se branilo v civilnem postopku, ni potrebno za opravljanje naloge v javnem interesu niti ne spada na področje izvajanja javne oblasti v smislu člena 6(1), prvi pododstavek, točka (e), navedene uredbe.

38 V teh okoliščinah je Administrativen sad – Blagoevgrad (upravno sodišče v Blagoevgradu, Bolgarija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. Ali je treba člen 1(1) [Direktive 2016/680] razlagati tako, da so pri navedbi ciljev pojmi ‚preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj [ali izvrševanje kazenskih sankcij]‘ naštet kot vidiki enega splošnega cilja?
2. (a) Ali se določbe [SUVP] uporabljajo za državno tožilstvo Republike Bolgarije v položaju, v katerem je državno tožilstvo podatke o neki osebi, ki jih je zbralo v vlogi ‚upravljavca‘ iz člena 3(8) Direktive 2016/680 in se nanašajo na tožilski spis, ki je bil v zvezi s to osebo odprt zaradi preveritve obstoja elementov kaznivega dejanja, pred sodiščem v vlogi stranke v civilnem postopku uporabilo v svojo obrambo tako, da je navedlo, da ti spisi obstajajo, oziroma tako, da je posredovalo vsebino teh spisov?
- (b) Če je treba na to vprašanje odgovoriti pritrdilno[,], ali je treba izraz ‚zakoniti interesi‘ iz člena 6(1)[, prvi pododstavek, točka] (f), [SUVP] razlagati tako, da zajema celotno ali delno razkritje podatkov o osebi, ki so bili zbrani v tožilskem spisu, ki je bil v zvezi s to osebo odprt zaradi preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj, če se to razkritje opravi v okviru obrambe upravljavca, ki nastopa v vlogi stranke v civilnem postopku, in da izključuje privolitev posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 39 V uvodu je treba navesti, da čeprav je predložitveno sodišče svoje prvo vprašanje formalno omejilo na razlago člena 1(1) Direktive 2016/680, to Sodišča ne ovira, da predložitvenemu sodišču zagotovi vse elemente razlage, ki bi mu lahko koristili pri presoji zadeve v glavni stvari, in sicer tako, da iz vseh elementov, ki jih je predložilo to sodišče, zlasti iz obrazložitve predložitvene odločbe, razbere elemente prava Unije, ki jih je treba razložiti ob upoštevanju predmeta spora (glej v tem smislu sodbo z dne 22. aprila 2021, Profi Credit Slovakia, C-485/19, EU:C:2021:313, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 40 Iz tega sledi, da želi predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je treba člen 1(1) Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(2) in členom 6 te direktive razlagati tako, da se obdelava osebnih podatkov izvaja za drug namen od tistega, zaradi katerega so bili ti podatki zbrani, kadar so bili taki podatki zbrani za namene odkrivanja in preiskovanja kaznivega dejanja ter je bil posameznik, na katerega se osebni podatki nanašajo, v času tega zbiranja obravnavan kot žrtev, medtem ko se navedena obdelava izvaja za namene pregona te osebe po opravljeni zadevni kazenski preiskavi, ter ali je glede na okoliščine primera ta obdelava dovoljena.
- 41 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njen kontekst in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je. Tudi zgodovina nastanka določbe prava Unije lahko vsebuje elemente, ki so upoštevni za njeno razlago (glej v tem smislu sodbo z dne 1. oktobra 2019, Planet49, C-673/17, EU:C:2019:801, točka 48 in navedena sodna praksa).

- 42 Na prvem mestu, najprej je treba navesti, da besedilo člena 1(1) Direktive 2016/680, ki se nanaša na predmet urejanja te direktive, izrecno razlikuje med različnimi kategorijami dejavnosti, za katere se lahko izvaja obdelava osebnih podatkov. V zvezi s tem iz različnih jezikovnih različic navedene določbe, zlasti različic v bolgarskem, španskem, nemškem, grškem, angleškem in italijanskem jeziku, izhaja, da različni nameni iz tega člena 1(1) ustrezajo „preprečevanju“ kaznivih dejanj, njihovemu „odkrivanju“, „preiskovanju“ na tem področju, „pregonu“ teh kaznivih dejanj, „izvrševanju kazenskih sankcij“, „varovanju“ pred „grožnjami javni varnosti“ in „preprečevanju“ teh groženj.
- 43 Dalje, z besedilom člena 4(2) te direktive, ki določa, da je obdelava za „kateregakoli od namenov iz člena 1(1) [te direktive], ki ni namen, za katerega so bili podatki zbrani“, dovoljena, če so izpolnjene zahteve iz te določbe, je izrecno potrjeno, da se izrazi, naštetih v tem členu 1(1), in sicer „preprečevanje“, „odkrivanje“, „preiskovanje“, „pregon“, „izvrševanje kazenskih sankcij“, „varovanje pred grožnjami javni varnosti“ in „preprečevanje [teh groženj]“, nanašajo na več različnih namenov obdelave osebnih podatkov, ki spadajo na področje uporabe iste direktive.
- 44 Tako je mogoče iz samega besedila člena 1(1) Direktive 2016/680 v povezavi z njenim členom 4(2) sklepati, da kadar so bili osebni podatki zbrani za namene „odkrivanja“ kaznivega dejanja in njegovega „preiskovanja“ ter so bili pozneje obdelani zaradi „pregona“, sta namen navedenega zbiranja in namen navedene obdelave različna.
- 45 Nazadnje, navesti je treba, da morajo v skladu s členom 6 te direktive države članice določiti, da upravljavec, kadar je to ustrezno in v največji možni meri jasno razlikuje med osebnimi podatki različnih kategorij posameznikov, na katere se ti podatki nanašajo, kot so zlasti tisti, navedeni v točkah (a), (b) in (c) tega člena, torej osebe, v zvezi s katerimi obstaja utemeljen sum, da so storile kaznivo dejanje ali ga nameravajo storiti, osebe, ki so bile obsojene za kaznivo dejanje, in žrtve kaznivega dejanja ali osebe, v zvezi s katerimi zaradi nekaterih dejstev obstajajo razlogi za domnevo, da bi lahko postale žrtve kaznivega dejanja.
- 46 Zato je treba za osebo, katere osebni podatki se obdelujejo za namene kazenskega pregona, šteti, da spada v kategorijo oseb, v zvezi s katerimi obstaja utemeljen sum, da so storile kaznivo dejanje, v smislu točke (a) člena 6 Direktive 2016/680. Iz tega izhaja, da če se je – kot v primeru iz prvega vprašanja – ta oseba sprva obravnavala kot žrtev kaznivega dejanja v smislu točke (c) člena 6 te direktive, navedena obdelava odraža spremembo kategorije navedene osebe, kar mora upravljavec upoštevati na podlagi zahteve po jasnem razlikovanju med podatki različnih kategorij oseb, ki je določena v tem členu.
- 47 Ob tem je treba ugotoviti, da se niti člen 1(1) Direktive 2016/680 niti njen člen 4(2) ne sklicujeta na člen 6 te direktive ali na njegovo vsebino, da bi se določil namen obdelave osebnih podatkov, ki spada na področje uporabe navedene direktive.
- 48 Poleg tega, kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 62 sklepnih predlogov, izraz „kadar je to ustrezno in v največji možni meri“, uporabljen v členu 6 Direktive 2016/680, jasno kaže, da ni nujno mogoče, da se jasno razlikuje med takimi podatki, zlasti kadar se ti podatki, kot v obravnavanem primeru, zbirajo za namene „preiskovanja“ ali „odkrivanja“ kaznivega dejanja, ker lahko ista oseba spada v več kategorij oseb, na katere se nanaša člen 6 te direktive, in ker se lahko določitev zadevnih kategorij med preiskavo spremeni glede na postopno razjasnjevanje zadevnih dejstev.

- 49 Iz tega je treba sklepati, da ta člen 6 določa obveznost, ki se razlikuje od tiste, določene v navedenem členu 4(2), in da - kot je generalni pravobranilec navedel v točkah od 61 do 64 sklepnih predlogov - navedena obveznost ni upoštevna za ugotovitev, ali obdelava osebnih podatkov ustreza drugemu namenu od tistega, za katerega so bili ti podatki zbrani, v smislu zadnjenaavedene določbe.
- 50 Na drugem mestu, glede konteksta zadevne ureditve je treba navesti, da člen 4(1)(b) in (c) Direktive 2016/680 določa, prvič, da morajo biti osebni podatki zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter da se ne obdelujejo na način, ki ni združljiv s temi nameni, in drugič, da morajo biti ti podatki ustrezni, relevantni in ne prekomerni glede na namene, za katere se obdelujejo. Ti zahtevi sta v bistvu z uporabo enakih izrazov določeni v členu 5(1)(b) in (c) SUVP, ki natančneje določa, da ustrezata načeloma omejitve namena in najmanjšega obsega podatkov.
- 51 Ob tem je treba ob upoštevanju uvodne izjave 29 te direktive ugotoviti, da njen člen 4(2) dovoljuje nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov za drug namen od tistega, za katerega so bili ti podatki zbrani, če je ta namen eden od namenov iz člena 1(1) te direktive in če ta obdelava izpolnjuje oba pogoja, določena v tem členu 4(2)(a) in (b). Na eni strani mora biti upravljavec pooblaščen za obdelavo teh osebnih podatkov za takšen namen v skladu s pravom Unije ali države članice. Na drugi strani mora biti obdelava potrebna in sorazmerna s tem drugim namenom.
- 52 Natančneje, osebne podatke, zbrane za namene „preprečevanja“ in „odkrivanja“ kaznivih dejanj ali „preiskovanja“ takšnih kaznivih dejanj, lahko pozneje glede na okoliščine primera obdelujejo različni pristojni organi zaradi „pregona“ ali „izvrševanja kazenskih sankcij“, kadar je bilo ugotovljeno kaznivo dejanje in je zato potreben kazenski pregon.
- 53 Vendar morajo v okviru zbiranja osebnih podatkov za namene „odkrivanja“ kaznivih dejanj in njihovega „preiskovanja“ pristojni organi zbrati vse podatke, ki bi lahko bili upoštevni za ugotavljanje dejstev, ki pomenijo zadevno kaznivo dejanje, v fazi, v kateri ta dejstva še niso bila ugotovljena. Nasprotno pa je v okviru obdelave osebnih podatkov za namene „pregona“ namen teh podatkov ugotoviti zadostno dokazno vrednost dejanj, pripisanih obdolžencem, in pravilnost kazenske kvalifikacije teh dejanj, da se pristojnemu sodišču omogoči, da o zadevi odloči.
- 54 Zato po eni strani osebni podatki, potrebni za namene „odkrivanja“ kaznivega dejanja in njegovega „preiskovanja“, ne bodo sistematično potrebni za namene „pregona“. Po drugi strani so lahko posledice obdelave osebnih podatkov za posameznike, na katere se ti podatki nanašajo, bistveno različne, zlasti kar zadeva stopnjo poseganja v njihovo pravico do varstva teh podatkov in učinke te obdelave na njihov pravni položaj v okviru zadevnega kazenskega postopka.
- 55 Poleg tega je treba navesti, da področje uporabe navedenega člena 4(2) ni omejeno na obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja v povezavi z istim kaznivim dejanjem kot tistim, ki je upravičevalo zbiranje teh podatkov. Kot je namreč navedeno v uvodni izjavi 27 Direktive 2016/680, se s to direktivo upošteva potreba organov, pristojnih na področju boja proti kaznivim dejanjem, da osebne podatke obdelujejo za drug namen od tistega, za katerega so bili ti podatki zbrani, zlasti da bi lahko pridobili vpogled v kriminalne dejavnosti in odkrivali povezave med različnimi odkritimi kaznivimi dejanji.
- 56 Iz navedenega izhaja, da je treba za izpolnitev zahtev iz člena 4(2)(a) in (b) Direktive 2016/680 presojo, ali obdelava osebnih podatkov, ki jo izvaja isti ali drug upravljavec za katerega od namenov iz člena 1(1), ki ni tisti, za katerega so bili ti podatki zbrani, opraviti tako, da se vsak od namenov iz tega člena 1(1) šteje za poseben in ločen.

- 57 Na tretjem mestu, v zvezi s cilji zadevne ureditve je treba navesti, da je želel zakonodajalec Unije, kot je razvidno iz uvodnih izjav 10 in 11 Direktive 2016/680, sprejeti pravila, pri katerih se upošteva posebna narava področja, ki ga ta direktiva pokriva.
- 58 V zvezi s tem je v uvodni izjavi 12 te direktive navedeno, da je pri dejavnostih, ki jih izvaja policija ali drug organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, glavni poudarek na preprečevanju, preiskovanju, odkrivanju ali pregonu kaznivih dejanj, vključujejo pa tudi policijske dejavnosti v primerih, ko še ni jasno, ali gre za kaznivo dejanje ali ne.
- 59 Iz tega izhaja, da je nameraval zakonodajalec Unije sprejeti pravila, ki ustrezajo posebnostim, značilnim za dejavnosti, ki jih opravljajo pristojni organi na področju, ki ga ta direktiva ureja, pri čemer je upošteval, da gre za ločene dejavnosti, od katerih ima vsaka svoj namen.
- 60 Ta razlaga, podana ob upoštevanju konteksta zadevne določbe in ciljev, ki jim sledi ureditev, katere del je, je podprta z zgodovino nastanka te ureditve, zlasti z Utemeljitevijo Sveta glede Stališča Sveta (EU) št. 5/2016 v prvi obravnavi z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu fizičnih oseb pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitve Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL 2016, C 158, str. 46). Svet namreč v tej utemeljitvi uvedbo navedene določbe v Direktivo 2016/680 utemeljuje z navedbo, da ta določba „na primer dovoljuje, da bo lahko tožilec obdeloval iste osebne podatke za pregon kaznivega dejanja kot policija za odkrivanje kaznivega dejanja, če sta v členu 1(1) [te direktive] zajeta oba namena iz tega primera“.
- 61 Predložitveno sodišče mora torej za rešitev spora o glavni stvari ugotoviti, ali je bila obdelava osebnih podatkov v zvezi z VS, ki jo je okrožno državno tožilstvo v Petriču izvajalo za namene pregona te osebe, lahko dovoljena glede na pogoje iz člena 4(2) Direktive 2016/680, tako da preveri, ali je na eni strani bolgarsko kazensko pravo temu organu dovoljevalo, da to obdelavo izvede, in ali je bila na drugi strani ta obdelava potrebna in sorazmerna z namenom, ki mu je sledila.
- 62 V zvezi s tem je treba navesti, da bo lahko predložitveno sodišče pri presoji potrebnosti in sorazmernosti take obdelave po potrebi upoštevalo dejstvo, da mora biti organu, pristojnemu za ta pregon, omogočeno, da se opre na podatke, zbrane med navedeno preiskavo, kot dokaze o dejstvih, ki pomenijo kaznivo dejanje, zlasti na tiste, ki se nanašajo na osebe, vpletene v to kaznivo dejanje, če so ti podatki potrebni za njihovo identifikacijo in ugotavljanje njihove vpletenosti.
- 63 Ob upoštevanju vsega zgoraj navedenega je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1(1) Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(2) in členom 6 te direktive razlagati tako, da se obdelava osebnih podatkov izvaja za drug namen od tistega, zaradi katerega so bili ti podatki zbrani, kadar so bili taki podatki zbrani za namene odkrivanja in preiskovanja kaznivega dejanja, medtem ko se navedena obdelava izvaja za namene pregona osebe po opravljeni zadevni kazenski preiskavi, in sicer ne glede na to, da je bila ta oseba v času navedenega zbiranja podatkov obravnavana kot žrtev, ter da je takšna obdelava dovoljena na podlagi člena 4(2) te direktive, če se z njo spoštujejo pogoji iz te določbe.

Drugo vprašanje

- 64 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, prvič, ali je treba člen 3(8) ter člen 9(1) in (2) Direktive 2016/680 ter člen 2(1) in (2) SUVVP razlagati tako, da se ta uredba uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo državno tožilstvo države članice izvaja zaradi izvrševanja svoje pravice do obrambe v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti države, kadar to državno tožilstvo pristojno sodišče obvesti o obstoju spisov v zvezi s fizično osebo, ki je stranka v postopku s to tožbo, ki so bili odprti za namene iz člena 1(1) te direktive, in kadar te spise posreduje temu sodišču, ter drugič, ali je treba v primeru pritrdilnega odgovora člen 6(1), prvi odstavek, točka (f), navedene uredbe razlagati tako, da se lahko taka obdelava osebnih podatkov šteje za zakonito zaradi zakonitih interesov, za katere si prizadeva upravljavec, v smislu te določbe.

Dopustnost

- 65 IVSS v okviru pisnega stališča izpodbija dopustnost drugega vprašanja, ker ga je predložitveno sodišče postavilo v okviru preizkusa tožbenega razloga, ki ga je navedel VS in ki je bil z odločbo, ki je predmet tožbe v postopku v glavni stvari, zavržen kot nedopusten zaradi izteka zakonskega roka za njegovo uveljavljanje.
- 66 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča zastavijo v pravnem in dejanskem okviru, za opredelitev katerega so odgovorna sama in katerega pravilnosti Sodišče ne preverja, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko zavrne odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga postavi nacionalno sodišče, samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, ki so potrebni, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej v tem smislu sodbo z dne 27. septembra 2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 67 V obravnavani zadevi je treba poudariti, kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 76 in 77 sklepnih predlogov, da vprašanje dopustnosti razlogov, ki jih je VS navedel v okviru pravnega sredstva pred IVSS, v celoti spada v pristojnost predložitvenega sodišča. Poleg tega je to sodišče v predložitveni odločbi navedlo, da šteje drugo vprašanje za upošteveno, ne glede na to, da je IVSS razlog, naveden v točki 65 te sodbe, zavrzel kot nedopusten. Nikakor ni naloga Sodišča, da to presojo ponovno preuči.
- 68 Iz tega sledi, da je drugo vprašanje dopustno.

Vsebinska presoja

– *Uporaba SUVVP za obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvaja državno tožilstvo države članice za namene uveljavljanja svoje pravice do obrambe v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti države*

- 69 Na prvem mestu, ugotoviti je treba, ali to, da državno tožilstvo države članice informacije o fizični osebi, ki jih je zbralo in obdelovalo za namene iz člena 1(1) Direktive 2016/680, uporabi za uveljavljanje svoje pravice do obrambe v civilnem postopku, pomeni „obdelavo“ „osebnih podatkov“ v smislu člena 4, točki 1 in 2, SUVVP.

- 70 Najprej je treba spomniti, da „osebni podatek“ v smislu člena 4, točka 1, SUVVP pomeni „katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom“, pri čemer se v skladu s sodno prakso ta opredelitev uporablja, če so zadevne informacije zaradi svoje vsebine, namena in učinka povezane z določeno osebo (glej v tem smislu sodbo z dne 20. decembra 2017, Nowak, C-434/16, EU:C:2017:994, točka 35). Poleg tega je v skladu s členom 4, točka 2, SUVVP pojem „obdelava“ opredeljen kot „vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki ali nizi osebnih podatkov z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih“, kot je med drugim „vpogled“, „uporaba“, „razkritje s posredovanjem“, „razširjanje“ ali „drugačno omogočanje dostopa“. Ti opredelitvi odražata cilj zakonodajalca Unije, da tema pojmom pripiše širok pomen (glej v tem smislu sodbi z dne 20. decembra 2017, Nowak, C-434/16, EU:C:2017:994, točka 34, in z dne 24. februarja 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Obdelava osebnih podatkov v davčne namene), C-175/20, EU:C:2022:124, točka 35).
- 71 V zvezi s tem, prvič, dejstvo, da tožena stranka v civilnem postopku pristojno sodišče, čeprav jedrnato, v svojih pisanjih ali na obravnavi obvesti o odprtju spisov v zvezi s fizično osebo, ki je začela ta postopek, zlasti za namene „odkrivanja“ kaznivega dejanja ali „preiskovanja“ v kazenskih zadevah, pomeni, da je ta tožena stranka „vpogledala“, „uporabila“ in „posredovala“ ali „razkrila“ „osebne podatke“ v smislu člena 4, točki 1 in 2, SUVVP. Tako so te informacije po vsebini, namenu in učinku povezane z določeno osebo, ki je določljiva tako za stranko, ki je te informacije razkrila, kot za sodišče, ki so mu bile te informacije posredovane.
- 72 Drugič, to, da ta tožena stranka na zahtevo pristojnega sodišča predloži spise v zvezi s postopki, ki se nanašajo na navedeno fizično osebo, pomeni vsaj „uporabo“ in „razkritje s posredovanjem“ „osebnih podatkov“ v smislu člena 4, točki 1 in 2, SUVVP.
- 73 Na drugem mestu, opozoriti je treba, da člen 2(1) SUVVP široko opredeljuje stvarno področje uporabe te uredbe (sodba z dne 22. junija 2021, Latvijas Republikas Saeima (Kazenske točke), C-439/19, EU:C:2021:504, točka 61), ki vključuje vsakršno „obdelavo osebnih podatkov, ki se v celoti ali delno izvaja z avtomatiziranimi sredstvi, in [...] obdelavo osebnih podatkov, ki so del zbirke ali so namenjeni oblikovanju dela zbirke, ki se ne izvaja z avtomatiziranimi sredstvi“. Posledica te široke opredelitve je, da je treba izjeme od uporabe SUVVP, naštetih v odstavku 2 člena 2 te uredbe, razlagati ozko. To zlasti velja za izjemo, določeno v odstavku 2(d) tega člena, ki se nanaša na obdelavo osebnih podatkov s strani pristojnih organov za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij (glej v tem smislu sodbo z dne 24. februarja 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Obdelava osebnih podatkov v davčne namene), C-175/20, EU:C:2022:124, točki 40 in 41 ter navedena sodna praksa).
- 74 V zvezi s tem je Sodišče razsodilo, kot je razvidno iz uvodne izjave 19 te uredbe, da je ta izjema utemeljena z okoliščino, da obdelavo osebnih podatkov, ki jo pristojni organi izvajajo za namene iz člena 2(2)(d) SUVVP, ureja poseben akt Unije, in sicer Direktiva 2016/680, ki je bila sprejeta istega dne kot SUVVP (glej v tem smislu sodbo z dne 24. februarja 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Obdelava osebnih podatkov v davčne namene), C-175/20, EU:C:2022:124, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 75 Kot je razvidno iz uvodne izjave 12 Direktive 2016/680, je zakonodajalec Unije v členu 9 te direktive določil pravila o obdelavi osebnih podatkov za druge namene od tistih iz člena 1(1) navedene direktive, za katere so bili ti podatki zbrani.

- 76 V zvezi s tem člen 9(1) Direktive 2016/680 določa, prvič, da take obdelave osebnih podatkov načeloma ni mogoče izvajati, razen če je dovoljena s pravom Unije ali pravom države članice, in drugič, da se za to obdelavo uporablja SUVP, razen če se izvaja v okviru dejavnosti, ki ne spada na področje uporabe prava Unije. Poleg tega se v skladu s členom 9(2) te direktive SUVP, razen če se obdelava izvaja v okviru take dejavnosti, uporablja za obdelavo, ki jo pristojni organi izvajajo v okviru svojih nalog, ki so drugačne od tistih, ki se izvajajo za namene iz člena 1(1) navedene direktive.
- 77 V primerih iz točk 71 in 72 te sodbe pa to, da državno tožilstvo države članice zbira in obdeluje osebne podatke za namene „preprečevanja“, „odkrivanja“ kaznivih dejanj, „preiskovanja“ ali „pregona“ na tem področju, zagotovo pomeni obdelavo osebnih podatkov za namene iz člena 1(1) Direktive 2016/680 v smislu člena 9(1) in (2) te direktive.
- 78 Vendar je treba navesti, da tudi če so razlog za tožbo za ugotovitev odgovornosti države domnevne napake, ki naj bi jih storilo državno tožilstvo v okviru kazenskega postopka, kot so – kot je to v obravnavani zadevi – zatrjevane kršitve pravice do sojenja v razumnem roku, cilj obrambe države v okviru take tožbe ni zagotoviti opravljanje nalog – kot takih – ki jih ima to državno tožilstvo za namene iz člena 1(1) Direktive 2016/680.
- 79 Poleg tega glede na načelo ozke razlage izjem od uporabe SUVP za to obdelavo osebnih podatkov ni mogoče šteti, da se izvaja „v okviru dejavnosti, ki ne spada v področje uporabe prava Unije“, v smislu člena 2(2)(a) SUVP ter člena 9(1) in (2) Direktive 2016/680. V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da je edini namen tega izraza, da se s področja uporabe SUVP izvzamejo obdelave osebnih podatkov, ki jih izvajajo državni organi v okviru dejavnosti, katere namen je ohraniti nacionalno varnost, ali dejavnosti, ki jo je mogoče uvrstiti v isto kategorijo. Udeležba javnega organa v civilnem postopku kot tožene stranke v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti države pa se ne nanaša na ohranitev nacionalne varnosti in je tudi ni mogoče uvrstiti v isto kategorijo dejavnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2021, Latvijas Republikas Saeima (Kazenske točke), C-439/19, EU:C:2021:504, točke od 66 do 68 in navedena sodna praksa).
- 80 Na tretjem mestu, navesti je treba, da je treba za namene uporabe SUVP za obdelavo podatkov, na katero se nanašata točki 71 in 72 te sodbe, državno tožilstvo šteti za „upravljavca“ v smislu ne le člena 4, točka 7, SUVP, ampak tudi člena 3(8) Direktive 2016/680, ker „samo ali skupaj z drugimi“ „določa namene in sredstva“ te obdelave v smislu zadnjenavedene določbe. Ta organ kot stranka v postopku je namreč tisti, ki pristojno sodišče obvesti o obstoju spisov, odprtih v kazenskih zadevah, ki se nanašajo na drugo stranko, in ki mu te spise posreduje. Njegov status „upravljavca“ je glede na široko opredelitev tega pojma, katere namen je zagotoviti učinkovito in popolno varstvo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, neodvisen od ravni njegove udeležbe in stopnje njegove odgovornosti, ki sta lahko drugačni od tistih, ki ju ima pristojno sodišče, ki je pristojno, da dovoli ali celo odredi takšno obdelavo (glej po analogiji sodbo z dne 29. julija 2019, Fashion ID, C-40/17, EU:C:2019:629, točke od 66 do 70).
- 81 Ne glede na to, ali obdelava podatkov iz točke 80 te sodbe spada na področje uporabe odstavka 1 ali odstavka 2 člena 9 Direktive 2016/680, pa je iz besedila teh odstavkov in povezave med njima razvidno, da se SUVP uporablja za vsako obdelavo osebnih podatkov, zbranih za namene iz člena 1(1) te direktive, za druge namene kot te, razen če zadevna obdelava ne spada na področje uporabe prava Unije, vključno kadar je „upravljavec“ v smislu člena 3(8) navedene direktive „pristojni organ“ v smislu člena 3(7)(a) te direktive in obdelavo osebnih podatkov izvaja v okviru drugih nalog od tistih, ki jih opravlja za namene iz člena 1(1) te direktive.

82 Glede na vse zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da se SUVP uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo državno tožilstvo države članice izvaja zaradi izvrševanja svoje pravice do obrambe v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti države, kadar to državno tožilstvo po eni strani pristojno sodišče obvesti o obstoju spisov, ki se nanašajo na fizično osebo, ki je stranka v postopku s to tožbo, in ki so bili odprti za namene iz člena 1(1) Direktive 2016/680, ter po drugi strani te spise posreduje temu sodišču.

– Zakonitost obdelave osebnih podatkov, ki jo državno tožilstvo države članice izvaja zaradi izvrševanja svoje pravice do obrambe v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti države

83 Opozoriti je treba, da so v členu 6 SUVP taksativno naštetih primeri, v katerih se obdelava osebnih podatkov lahko šteje za zakonito (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2021, Latvijas Republikas Saeima (Kazenske točke), C-439/19, EU:C:2021:504, točka 99).

84 Med temi primeri člen 6(1), prvi pododstavek, točka (e), SUVP določa obdelavo, ki je potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu, člen 6(1), prvi pododstavek, točka (f), te uredbe pa se nanaša na obdelavo, ki je potrebna zaradi zakonitih interesov, za katere si prizadeva upravljavec ali tretja oseba, razen kadar nad takimi interesi prevladajo interesi ali temeljne pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ki zahtevajo varstvo osebnih podatkov. V skladu s členom 6(1), drugi pododstavek, navedene uredbe se člen 6(1), prvi pododstavek, točka (f), te uredbe ne uporablja za obdelavo s strani javnih organov pri opravljanju njihovih nalog.

85 Navesti je treba, da – kot je Evropska komisija pravilno opozorila v pisnem stališču – iz besedila člena 6(1), drugi pododstavek, SUVP jasno izhaja, da obdelava osebnih podatkov, ki jo izvaja javni organ v okviru opravljanja svojih nalog, ne more spadati na področje uporabe člena 6(1), prvi pododstavek, točka (f), SUVP, ki se nanaša na obdelavo osebnih podatkov, ki je potrebna zaradi zakonitih interesov, za katere si prizadeva upravljavec. Kot izhaja iz uvodne izjave 47 SUVP in kot je trdila Komisija, zadnjenavedene določbe ni mogoče uporabiti za tako obdelavo podatkov, ker mora pravno podlago zanj določiti zakonodajalec. Iz tega sledi, da kadar je obdelava, ki jo izvaja javni organ, potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu in torej spada med naloge, navedene v členu 6(1), drugi pododstavek, te uredbe, se uporaba člena 6(1), prvi pododstavek, točka (e), SUVP in uporaba člena 6(1), prvi pododstavek, točka (f), te uredbe med seboj izključujeta.

86 Pred obravnavo vprašanja uporabe člena 6(1), prvi pododstavek, točka (f), SUVP je torej treba ugotoviti, ali je to, da državno tožilstvo države članice osebne podatke, ki so bili prvotno zbrani za enega ali več namenov iz člena 1(1) Direktive 2016/680, obdeluje zaradi zagotavljanja obrambe države ali javnega organa v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti, s katero se zahteva odškodnina za škodo, nastalo zaradi napake države ali javnega organa pri opravljanju njunih nalog, potrebno za opravljanje naloge v javnem interesu ali spada pod izvajanje javne oblasti, ki mu je dodeljena, v smislu člena 6(1), prvi pododstavek, točka (e), te uredbe.

87 Kot pa je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točkah 94 in 100 sklepnih predlogov, kadar mora državno tožilstvo braniti pravne in premoženjske interese države v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti, s katero se izpodbijajo dejanja ali ravnanje tega javnega organa v okviru nalog v javnem interesu, ki so mu zaupane na kazenskem področju, obramba teh interesov lahko na podlagi nacionalnega prava pomeni nalogo v javnem interesu v smislu člena 6(1), prvi pododstavek, točka (e), navedene uredbe.

- 88 Navedeni javni organ namreč na eni strani z izvrševanjem procesnih pravic, ki so mu podeljene kot toženi stranki, ohranja pravno varnost v javnem interesu izvedenih dejanj in sprejetih odločb, ki jih tožeča stranka izpodbija. Njegova stališča o tožbenih razlogih in trditvah te tožeče stranke lahko glede na okoliščine primera preprečijo tveganje, da bodo ti ogrozili učinkovito uporabo pravil, ki jo mora zagotoviti v okviru nalog, za katere se mu pripisuje krivdno izvajanje.
- 89 Na drugi strani lahko ta javni organ s svojimi razlogi in trditvami, ki jih navaja v obrambo, glede na okoliščine primera izpostavi eventualno neutemeljenost ali pretiranost odškodninskih zahtevkov tožeče stranke, zlasti zato, da se prepriča, da bi bilo opravljanje nalog v javnem interesu, ki se izpodbija v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti, ovirano zaradi možnosti odškodninskih tožb, kadar bi te naloge lahko škodovala interesom posameznikov.
- 90 V zvezi s tem ni upošteveno dejstvo, da v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti države državno tožilstvo kot tožena stranka deluje v enakopravnem položaju z drugimi strankami in ne izvaja prerogativ javne oblasti, kot to počne v okviru opravljanja svojih nalog na kazenskem področju.
- 91 V obravnavani zadevi je iz predložitvene odločbe in pojasnil, ki jih je bolgarska vlada podala v odgovor na vprašanja Sodišča, razvidno, da tožba za ugotovitev odgovornosti, iz katere spor o glavni stvari deloma izvira, temelji na zakonu o odgovornosti države in občin za povzročeno škodo, navedenem v točki 26 te sodbe, s katerim se uvaža ureditev odgovornosti države za škodo, povzročeno s kršitvijo pravice, da se zadeva obravnava in o njej odloči v razumnem roku, ter da je v skladu s členom 7 tega zakona organ, katerega nezakoniti akti, dejanja in opustitve so povzročili škodo, tisti, ki je stranka v sporu in ki iz tega naslova nadomešča državo v procesnem smislu.
- 92 Tako se vloga organa, ki naj bi povzročil škodo, ki se zatrjuje v okviru take tožbe za ugotovitev odgovornosti, razlikuje od vloge tožene stranke v okviru regresnega zahtevka države proti javnemu uslužbencu, čigar osebna odgovornost je podana zaradi kršitev, ki jih je storil pri opravljanju svojih nalog, ker se v zadnjenavedenem primeru ta vloga nanaša na obrambo zasebnih interesov (glej v tem smislu sodbo z dne 18. maja 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ in drugi, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 in C-397/19, EU:C:2021:393, točka 225).
- 93 Zato je treba glede na zgornje preudarke šteti, da to, da državno tožilstvo države članice osebne podatke, ki so bili prvotno zbrani in obdelani za enega ali več namenov iz člena 1(1) Direktive 2016/680, obdeluje zaradi zagotavljanja obrambe države v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti, s katero se zahteva povrnitev škode, nastale zaradi napake tega državnega tožilstva pri opravljanju njegovih nalog, načeloma ne spada na področje uporabe člena 6(1), prvi pododstavek, točka (f), SUVP, ampak bolj na področje uporabe člena 6(1), prvi pododstavek, točka (e), SUVP.
- 94 Poleg tega ni mogoče izključiti, da lahko, kadar državno tožilstvo države članice zaradi zagotavljanja obrambe države v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti posreduje osebne podatke pristojnemu sodišču na njegovo zahtevo, ta prenos spada tudi na področje uporabe člena 6(1), prvi pododstavek, točka (c), SUVP, če na podlagi veljavnega nacionalnega prava navedeno državno tožilstvo taki zahtevi mora ugoditi.
- 95 V teh okoliščinah mora predložitveno sodišče za ugotovitev, ali obdelava osebnih podatkov, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, spada na področje uporabe določb člena 6(1), prvi pododstavek, SUVP, preveriti, ali v skladu s členom 6(3) te uredbe nacionalno pravo opredeljuje,

prvič, podlago za tako obdelavo in, drugič, namene te obdelave, oziroma, kar zadeva člen 6(1), prvi pododstavek, točka (e), te uredbe, ali je navedena obdelava potrebna za opravljanje naloge državnega tožilstva v javnem interesu.

- 96 Poleg tega mora predložitveno sodišče ugotoviti, ali se s tem, da državno tožilstvo razkrije informacije o vlagatelju tožbe za ugotovitev odgovornosti, ki so vsebovane v spisih, odprtih v drugih zadevah od tiste, ki je podlaga za vložitev te tožbe, spoštujejo druge zahteve, določene v SUVP, zlasti načelo „najmanjšega obsega podatkov“ iz člena 5(1)(c) SUVP, v skladu s katerim morajo biti osebni podatki ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za namene, za katere se obdelujejo, ter ki pomeni izraz načela sorazmernosti (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2021, Latvijas Republikas Saeima (Kazenske točke), C-439/19, EU:C:2021:504, točka 98). Poleg tega mora preveriti, ali je bila ta obdelava osebnih podatkov izvedena ob spoštovanju ustreznih zaščitnih ukrepov, zlasti možnosti učinkovito opredeliti se glede informacij in dokazov, ki jih je v tem okviru predložilo državno tožilstvo, v skladu s členom 21(1) SUVP pa tudi možnosti ugovarjanja posredovanju teh informacij in dokazov pristojnemu sodišču ob upoštevanju omejitev te pravice do ugovarjanja, ki so v skladu s členom 23(1) te uredbe določene v nacionalni zakonodaji.
- 97 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da:
- je treba člen 3(8) in člen 9(1) in (2) Direktive 2016/680 ter člen 2(1) in (2) SUVP razlagati tako, da se ta uredba uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo državno tožilstvo države članice izvaja zaradi izvrševanja svoje pravice do obrambe v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti države, kadar to državno tožilstvo po eni strani pristojno sodišče obvesti o obstoju spisov, ki se nanašajo na fizično osebo, ki je stranka v postopku s to tožbo, in ki so bili odprti za namene iz člena 1(1) Direktive 2016/680, ter po drugi strani te spise posreduje temu sodišču;
 - je treba člen 6(1) SUVP razlagati tako, da se v primeru, v katerem tožba za ugotovitev odgovornosti države temelji na kršitvah, ki naj bi jih državno tožilstvo storilo v okviru opravljanja svojih nalog na kazenskem področju, taka obdelava osebnih podatkov lahko šteje za zakonito, če je potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu v smislu člena 6(1), prvi pododstavek, točka (e), te uredbe, in sicer za obrambo pravnih in premoženjskih interesov države, ki je na podlagi nacionalnega prava v okviru tega postopka zaupana državnemu tožilstvu, pod pogojem, da so pri navedeni obdelavi osebnih podatkov izpolnjene vse ustrezne zahteve, določene z navedeno uredbo.

Stroški

- 98 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Člen 1(1) Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ v povezavi s členom 4(2) in členom 6 te direktive**

je treba razlagati tako, da

se obdelava osebnih podatkov izvaja za drug namen od tistega, zaradi katerega so bili ti podatki zbrani, kadar so bili taki podatki zbrani za namene odkrivanja in preiskovanja kaznivega dejanja, medtem ko se navedena obdelava izvaja za namene pregona osebe po opravljeni zadevni kazenski preiskavi, in sicer ne glede na to, da je bila ta oseba v času navedenega zbiranja podatkov obravnavana kot žrtev, ter da je takšna obdelava dovoljena na podlagi člena 4(2) te direktive, če se z njo spoštujejo pogoji iz te določbe.

2. Člen 3(8) in člen 9(1) in (2) Direktive 2016/680 ter člen 2(1) in (2) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov)

je treba razlagati tako, da

se ta uredba uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo državno tožilstvo države članice izvaja zaradi izvrševanja svoje pravice do obrambe v okviru tožbe za ugotovitev odgovornosti države, kadar to državno tožilstvo po eni strani pristojno sodišče obvesti o obstoju spisov, ki se nanašajo na fizično osebo, ki je stranka v postopku s to tožbo, in ki so bili odprti za namene iz člena 1(1) Direktive 2016/680, ter po drugi strani te spise posreduje temu sodišču.

3. Člen 6(1) Uredbe 2016/679

je treba razlagati tako, da

se v primeru, v katerem tožba za ugotovitev odgovornosti države temelji na kršitvah, ki naj bi jih državno tožilstvo storilo v okviru opravljanja svojih nalog na kazenskem področju, taka obdelava osebnih podatkov lahko šteje za zakonito, če je potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu v smislu člena 6(1), prvi pododstavek, točka (e), te uredbe, in sicer za obrambo pravnih in premoženjskih interesov države, ki je na podlagi nacionalnega prava v okviru tega postopka zaupana državnemu tožilstvu, pod pogojem, da so pri navedeni obdelavi osebnih podatkov izpolnjene vse ustrezne zahteve, določene z navedeno uredbo.

Podpisi